

Vətən qarşısındakı övladlıq borcunu şərəflə yerinə yetirdi

Qəhrəmanlıq çoxlarının həmişə həsəd apardığı əl çatmayan bir zirvədir. O müqəddəs zirvəyə hamı yüksələ bilər. Əsl qəhrəmanlar isə üzvləşdikləri bütün çətinliklərə qatlaşıra q zirvəyə çatırlar. Qəhrəman olduqlarını cəsarət və hünərləri ilə təsdiq edirlər. Bundan sonra əbədlilik qazanırlar. 44 günlük Vətən müharibəsində də xalqımızın cəsur oğulları torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə böyük hünər göstərdilər. Onların qəhrəmanlığı sayəsində 30 ilə yaxın erməni işğalında qalmış torpaqlarımız azad edildi. Düşmən diz çökdürüldü. Erməni qəsbkarları üzərində böyük Zəfər çalındı, ölkəmizin ərazi bütövlüyü və suverenliyi tam bərpa olundu.

Ən böyük arzusu Qarabağı azad görmək idi

Müharibələrin itkisiz başa gəlmədiyini kim bilmir ki!.. İkinci Qarabağ müharibəsində də igid oğullarımız ərazi bütövlüyümüz, müstəqilliyimiz və suverenliyimiz uğrunda canlarından keçdilər. Torpaqlarımızın azadlığı naminə vuruşan və şəhid olan cəsur oğullarımızdan biri də şücaəti ilə yaddaşlarda dərin iz salmış polkovnik-leytenant Vidadi Xəlilov idi. Bu cəsur zabit bəzilərinə nümunə olacaq şərəfli ömür və xidmət yo-

lu keçmişdi. 1982-ci il iyulun 16-da Göyçay rayonunda ziyalı ailəsində dünyaya göz açan Vidadi 1989-1999-cu illərdə şəhərdəki akademik Ziya Bünyadov adına 3 nömrəli tam orta məktəbdə təhsil almışdı. Hərbi olmaq arzusu ilə yaşayan Vidadi Xəlilov 1999-cu ildə imtahanlarda yüksək nəticələr göstərərək Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə (indiki Heydər Əliyev adına Hərbi İnstitut) qəbul olmuşdu. 2003-cü ilə kimi hərbi məktəbdə oxumuş, motoatıcı ixtisasına dərinləndirilmiş, hərbi bilikləri və müxtəlif təyinatlı silahların sirlərini hərtərəfli mənimsəmişdi. Arzusuna çatmış, böyük sevinc içində ilk hərbi rütbə - leytenant rütbəsi almışdı. Bundan sonra ürəyindəki başqa arzulara da çatmaq üçün qarşısında geniş yollar açılmışdı. Hərbi biliklərə dərinləndirilmiş Vidadi Xəlilov 2003-2004-cü illərdə Azərbaycan Ordusunun Təlim və Tədris Mərkəzində "Zabit ixtisas kursu"nu da uğurla başa vurmuşdu. 2004-cü ildə cəbhə bölgəsində yerləşən "N" hərbi hissəsində təqdimat komandiri kimi xidmətə başlamışdı. Arxada qalan illər ərzində gənc zabit xidməti vəzifələrini şərəflə və ləyaqətlə yerinə yetirərək polkovnik-leytenant rütbəsinədək yüksəlmişdi. Bu illər ərzində qazandığı uğurlara görə müxtəlif medal və sertifikatlara layiq görülmüşdü.

Vətənə, torpağa ürəkdən bağlı olan Vidadi Xəlilov 2020-ci il sentyabrın 27-də erməni təxribatı nəticəsində başlanan İkinci Qarabağ müharibəsinin ilk günlərindən döyüşlərə atılmışdı. Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpası uğrunda gedən əks-hücum əməliyyatlarında vuruşmağı, yurduunu işğaldan azad etməyi özünün ən müqəddəs borcu bilməmişdi. Onun qəhrəmanlıqla dolu döyüş yolu Kəlbəcərdən başlayıb, Cəbrayıldan, Zəngilandan, Qubadlıdan və Laçından keçmişdi. Polkovnik-leytenant Vidadi Xəlilov torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə daim ön sıralarda vuruşmuş, çoxlarının həsəd aparacağı böyük igidliklər göstərmişdi.

Təəssüf ki, Vidadi Xəlilovun Qarabağ uğrunda sona qədər vuruşmaq arzusu reallaşmadı. Bir payız günündə cəsur zabitin həm ömür, həm də döyüş yolu yarıda qırıldı. Əgər döyüş yolu yarımçıq qalmasaydı, cəsur zabit neçə-neçə döyüşün iştirakçısı olacaqdı. Laçını, Şuşanı və illərdən bəri işğaldan qalmış başqa bölgələrimizi erməni işğalçılarından azad edənlərin ön sıralarında addımlayacaqdı.

Oktyabrın 30-u Vidadinin son döyüş günü oldu. Həmin günlərdə Laçın rayonu uğrunda gərgin savaş gedirdi. Geri sıxışdırılan düşmən nəyin bahasına olursa olsun, burada möhkəmlənməyə çalışırdı. Qəsbkarların bu cür ciddi müqavimət göstərməyi əməliyyatların gərginliyini daha da artırırdı. Artıq döyüşlər Laçın dəhlizi istiqamətində gedirdi. Həmişəki kimi Vidadi də ön sıralarda vuruşurdu. Getdikcə müqavimətini artıran işğalçılar güllələri, mərmiləri zabit və əsgərlərimizin üzərinə yağdırırdı. Dolu kimi səpələnən bu güllələrdən biri də Vidadiyə tuş gəldi. Polkovnik-leytenant Vidadi Xəlilov həmin gün 38 yaşında, müharibənin 35-ci günü ömrünün ən gözəl çağlarında müdafiəsinə qalxdığı torpaq uğrunda şəhid oldu. Vətənə olan zabitlik, övladlıq borcunu ləyaqətlə, şərəflə yerinə yetirdi.

Cəbhədən gələn acı xəbər

Vidadinin cəbhədən gələn ölüm xəbəri valideynlərini, həyat yoldaşını, övladları Zəhranı, Əlini və onu tanıyan yüzlərlə, minlərlə insanı dərindən sarsıtdı. Yaxınları, doğmaları təskinliyi bu cəsur zabitin torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olmağında tapdılar. Bilirdilər ki, şəhidlər heç vaxt ölmür, heç vaxt unudulmur. Yurdunun azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmanlıq göstərmiş, ad-san qazanmış polkovnik-leytenant Vidadi Xəlilov oktyabrın 31-də minlərlə insanın iştirakı ilə Göyçay şəhərindəki Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırıldı.

Azərbaycan torpaqlarının işğaldan azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə göstərdiyi igidliyə görə, Prezident İlham Əliyevin müvafiq sərəncamları ilə Xəlilov Vidadi Vaqif oğlu ölümündən sonra "Azərbaycan Bayrağı" ordeni, "Vətən uğrunda", "Cəbrayılın azad

olunmasına görə", "Qubadlının azad olunmasına görə", "Laçının azad olunmasına görə", "Hərbi xidmətlərə görə", "Zəngilanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub.

Şəhidin həyat yoldaşı Nərmin Xəlilova ilə görüşmək, onun qəhrəman zabitlə bağlı xatirələrini dinləmək üçün direktor işlədiyi Səbail rayon Mərkəzləşmiş Kitabxana Sistemində getdik. Nərmin xanım kövrək səsle bir zamanlar sevinclə dolub-daşan Vidadili günlərini xatırladı. Sanki sözüün gücü və qüdrəti ilə həmin illəri, həmin günləri andı. Yaşanmış, artıq tarixə dönmüş, acılı-şirinli xatirələrə çevrilmiş ömür yollarını asta-asta vərəqlədi.

Nərmin xanım deyir ki, Vidadi hələ gənc yaşlarından hərbiçi olmaq istəyirmiş. Buna görə də yaşadığı hərbiçi həyatı ona çox əziz idi. Vidadi ailə həyatı qurduqdan sonra onun xidməti işi ilə əlaqədar bir il Beyləqan rayonunda, iki il Füzuli rayonunun Horadiz qəsəbəsində, sonra Gəncə şəhərində yaşadı. 2009-cu ildə qızımız Zəhra, 2014-cü ildə isə oğlumuz Əli dünyaya gəldi.

Nərmin xanım söhbətinə davam edərək döyüşlərin başladığı günləri xatırladı. Dedi ki, müharibə başlayan gündən Vidadi evə gəlmirdi. Bizimlə yalnız telefonla əlaqə saxlayırdı. Döyüşlərə getdiyindən də xəbərsiz idik: "Oktyabrın 11-də Vidadi ilə axırıncı görüşümüz oldu. Yalnız onda bildik ki, o, döyüşlərdədir. Çox vacib işlə bağlı bir neçə saatlığa evə gəlmişdi. Təcili geri qayıtmalı olduğundan axtarıma qala bilmədi. Həyatında ilk dəfə idi ki, onu bu qədər narahat görürdüm. Vidadi müharibədən heç nə danışmırdı. Ümumiyyətlə, o, heç vaxt xidməti işlərindən söz açmayı xoşlamazdı. Əvvəlki günlərdən fərqli olaraq həmin gün onun üzü gülmürdü. Sağollaşmış evdən çıxanda uşaqları möhkəm qucaqlayıb onların qoxusunu içinə çəkdi. İlk dəfə idi ki, Vidadini uşaqlarını belə bağrına basan görürdüm."

Qəfil gələn zəng Nərmin xanımın Vidadili dünyasını alt-üst etdi

Bir anlıq ötənləri xatırlayan Nərmin xanım sözüünə davam edərək dedi: "Döyüşlərə qayıtdıqdan sonra Vidadi bir-iki dəfə evə zəng vurdu. İki-üç dəqiqə də olsa danışdı. Onun sorağı gah Cəbrayıldan,

gah Zəngilandan, gah da Qubadlıdan gəlirdi. Son dəfə isə Laçından zəng vurmuşdu. Bəzən telefonunu batareyası zəiflədiyinə, bitdiyinə görə zəng vurub danışa bilmirdi. Həmin günlər onun səsinə eşitmək mənim üçün böyük sevinc idi. Sağ-salamat olduğunu bildirdim. Arada beş gün ondan zəng gəlmədi. Çox nigaran qaldım. Amma bir neçə gündən sonra zəngi gəldi, nigarançılığımıza son qoyuldu. Arxayın oldu ki, Vidadi sağ-salamatdır. Laçın uğrunda gedən döyüşlərdə vuruşur. Dedi ki, bu gün-sabah Şuşanı da işğalçılardan azad edəcəklər. Amma təəssüf ki, bundan sonra onun zənglərinin arası yenə də kəsildi. Bu da nigarançılığımızı artırdı. Oktyabrın 30-da həyat yoldaşının yaxınlarına gələn qəfil zəng mənim Vidadili dünyamı alt-üst etdi..."

Gözləri yaşaran Nərmin xanımın səsi titrəyir, sözləri dilində, dodaqlarında ilişib qalırdı.

Oktyabrın 30-da onun vuruşduğu cəbhədən olunan zəng doğmalarına ölüm xəbərini gətirib. Zəng vuran zabit yoldaşları polkovnik-leytenant Vidadi Xəlilovun Laçın rayonu uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olduğunu bildiriblər. Bu acı xəbər yaxınların, qohumların hamısını göz yaşına qərq edib. Bir gün sonra - oktyabrın 31-də Vidadinin cənəzəsini Göyçaya gətiriblər.

- Yaxınları, doğmaları yoldaşının şəhid olduğunu əvvəl mənə demədilər, - deyərək Nərmin Xəlilova yarımçıq qalmış söhbətinə davam edir. - Sonra bildim ki, Vidadi canından da çox sevdiyi Vətən uğrunda şəhid olub. Deməli, artıq Vidadini itirmiş, bu dünyada onsuz qalmışdıq. Bunu bilən kimi sanki dizlərim qırıldı, irəli addım ata bilmədim. Qəhər məni boğdu, ürəyim bir an içində çırpındı, gözlərimə qaralıq çökdü. Həmin gün axdıqca axan, dayanmaq bilməyən göz yaşları içində Vidadini Göyçay rayonundakı Şəhidlər xiyabanında, fəxri vətəndaşlar sırasında torpağa tapşırırdıq. Onun dəfninə demək olar ki, on minlərlə insan gəlmişdi. Bu hörməti Vidadi həm şəxsi keyfiyyəti, həm peşəkar zabit olması, həm də qəhrəmanlığı ilə qazanmışdı. Rayonda böyükdən tutmuş kiçiyə kimi hamı onu tanıyır və hörmət edirdi. Vidadinin itkisi onu tanıyanların ürəyini dağlayır, qəlbini yandırır. Yeganə təsəllimiz onun Vətən uğrunda şəhid olması idi. Yaşadığımız həyat doğrudan da bir sınaq, bir imtahan imiş. Kimlərsə bu sınağın labirintlərində ilişir, yolu sona qədər gedə bilmir. Çətinliklərin girdabında əlləşə-əlləşə qalır. Vətən sevdalı həyat yoldaşım isə bu ağır sınaqlardan uğurla keçdi, igidliyi ilə bütün çətinliklərə, hətta ölümün özünə belə meydan oxudu.

"Övladlarımı Vidadinin adına, qəhrəmanlığına layiq böyüdəcəyəm"

Kədər çökmüş, qəm ələnmiş gözlərinin yaşını silən şəhidin yoldaşı sözüünə davam edərək dedi: "31 oktyabr 2020-ci il yaddaşında ömrümün ən kədərli günü kimi qaldı. Amma bu kədər iradəmi qırmadı. Həyatımın həmin gərgin günlərində Vidadinin bir zamanlar dediyi sözləri xatırladım. Xəlilov həmişə deyirdi ki: "Mən Vətənin əsgəri

yəm. Əsgər Vətən uğrunda döyüşür də, ölür də. Müharibədə hər şey ola bilər. Nərmin, yaddan çıxarma ki, Zəfər asanlıqla qazanılır. Bu yolda qəhrəmanlıq və şəhidlik var. Sən hər şeyə hazır ol. Mənim başıma bir iş gəlsə, kədəre təslim olma, qəm dəryasına batma. Uşaqları yaxşı saxla, qoru, onları Vətənə layiq övladlar kimi böyüt". Yoldaşımın bir vaxtlar dediyi bu sözlərdən güc alaraq həyat yoluma davam edirəm. Vidadinin yadigarlarını göz bəbəyimi kimi qoruyuram. Onun uşaqların gələcəyi ilə bağlı arzularını mən həyata keçirməyə çalışıram. Məqsədim övladlarımızı Vidadinin adına, qəhrəmanlığına layiq böyütməkdir. Çalışırım ki, onlar çətinlik görməsinlər, atasızlığı hiss etməsinlər, ağrı-acı duymasınlar.

Zəhra da, Əli də İlyas Əfəndiyev adına Elitar Gimnaziyada təhsil alır. İkisi də dərslərini yaxşı oxuyur. Əli təkcə dərslərlə kifayətlənmir. O həm də idmana, xüsusilə futbola böyük maraq göstərir. Dünyanın futbol arenasında böyük qələbələr qazanan, xalqımıza bö-

yük sevinc bəxş edən "Qarabağ" komandasının azarkeşidir. Komandanın baş məşqçisi Qurban Qurbanovla da dostluq edir. İnanıram ki, Əli gələcəkdə hazırlığı xeyli yüksəldəcək və günlərin birində sevimli komandasının heyətində çıxış edəcək. Zəhra ali məktəbə hazırlaşır. Bilirəm ki, qızım istədiyi ali məktəbə qəbul olacaq və yüksək təhsil alıb Vətəninə, atasına layiq bir övlad, bir vətəndaş və dövlət işçisi olacaq".

Söhbətinin sonunda Nərmin Xəlilova dedi ki, mənə ən böyük təsəlli verən odur ki, Vidadinin qəhrəmanlığı unudulmur. Yaxınları, doğmaları el-öbə tərəfindən həmişə xatırlanırlar, anılırlar. Göyçaya, Şəhidlər xiyabanına gedəndə onun məzarının üstündə həmişə tər güllər, çiçəklər görürəm. Vətən yolunda canından keçmiş şəhidlər həmişə hörmətlə yad edilir. Məzarları ziyarətə gəlməyə, müqəddəs məkana çevrilir. Hər dəfə məzarı üstünə gedəndə Vidadi ilə danışmış kimi, ona gördüyümüz işlərdən, yaşayışımızdan söz açıram. Çalışırım ki, həm özümün, həm də uşaqlarımızın uğurları ilə onun ruhunu sevindirirəm. Sizə qəribə gəlməsin, mənə elə gəlir ki, Vidadi dediklərimin hamısını eşidir..."

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"

